

ÎNCHEIERE

31 iulie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vasile Margarint,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Margarint
împotriva lui Evghenii Mironov, Andrei Mușet privind încasarea prejudiciului
material și moral,
împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 18 aprilie 2018 Vasile Margarint a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Evghenii Mironov, Andrei Mușet solicitând încasarea prejudiciului
material și moral, precum și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 06 februarie 2015 în privința lui Andrei
Mușet a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. xxxxxxși
prin decizia agentului constator al IP Sîngerei a fost sancționat la pedeapsa sub
formă de amendă în mărime de 50 u.c..

La aceeași dată, în privința lui Evghenii Mironov a fost întocmit proces-verbal
cu privire la contravenție în baza art. xxxxxx și prin decizia agentului constator al
IP Sîngerei a fost sancționat la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 60
u.c.. Procesele contravenționale menționate au fost întocmite în baza plângerii
reclamantului.

La 25 februarie 2015 a contestat procesele-verbale cu privire la contravenție
nominalizate, iar prin hotărârea din 14 decembrie 2016 a Judecătoriei Bălți a fost
respinsă contestația ca fiind înaintată tardiv. Astfel cauzele contravenționale în
privința lui Andrei Mușet și Evghenii Mironov s-au aflat în procedura mai mult de
un an și zece luni și reclamantul fiind nevoit să-și angajeze un avocat pentru
acordarea asistenței juridice, suportând cheltuieli în mărime de 7 200 de lei.

A menționat că, pe durata examinării cauzei a fost afectat de nenumăratele
ședințe de judecată, deseori era nevoit să se adreseze la medicul de familie, fiindu-i
prescris tratament cu procurarea medicamentelor, în sumă de 231,09 de lei. Pentru

eliberarea extraselor medicale a achitat 164 de lei, pentru alimentarea automobilului cu combustibil a achitat 530 de lei, iar pe parcursul examinării cauzei contravenționale la Judecătoria Bălți, participând la 19 ședințe de judecată a suportat cheltuieli de deplasare în sumă de 504 de lei, iar pentru eliberarea hotărârii judecătorești a achitat 27,20 de lei.

A afirmat ca urmare a acțiunilor menționate a avut de suferit și moral, astfel a fost nevoit să stopeze activitatea întreprinderii „Rodica Margarint”, care era singura sursă de venit de a întreține familia sa, prejudiciu moral care-l estimează la 100 000 de lei, ca urmare a suferințelor fizice și psihice suportate.

A solicitat reclamantul, încasarea în mod solidar de la Andrei Mușet și Evghenii Mironov în beneficiul său, a prejudiciului material în sumă de 8326,29 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 100 000 de lei.

Prin hotărârea din 29 septembrie 2018 a Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Vasile Margarint.

S-a încasat de la Vasile Margarint în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 359,68 de lei.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de către Vasile Margarint, s-a casat parțial hotărârea din 29 septembrie 2018 a Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei, în partea respingerii cerinței lui Vasile Margarint privind încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei hotărâri noi în această parte după cum urmează: s-a încasat de la Evghenii Mironov și Andrei Mușet în beneficiul lui Vasile Margarint, prejudiciul moral a câte 1000 de lei de la fiecare și cheltuielile de judecată a câte 135 de lei de la fiecare.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a constatat că instanța de fond, a aplicat corect legea care guvernează raportul juridic litigios, și a creat condiții obiective participanților la proces, drept urmare corect a ajuns la concluzia respingerii pretenției cu privire la încasarea prejudiciului material, însă în mod eronat a respins cerința privind încasarea prejudiciului moral cauzat lui Vasile Margarint în rezultatul contravențiilor care au avut loc la data de 23 ianuarie 2015, fără a da o evaluare adecvată, în principal criteriilor referitoare la consecințele suferite pe plan psihic de către apelant, generate de retrairi pentru efectele ulterioare, de gravitatea și caracterul acestora, precum și de sentimentul de afectare a personalității sale morale.

Astfel, Colegiul Civil a notat că suma de 100 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, nu este în concordanță cu gradul suferințelor de ordin moral al apelantului, și ținând cont de natura dreptului lezat, de caracterul și gravitatea suferințelor suportate, de statutul persoanei, instanța de apel a ajuns la concluzia de a încasa prejudiciul moral în mărime de 1000 de lei de la fiecare intimat, care este echitabilă suferințelor psihice suportate de către apelantul Vasile Margarint.

Instanța de apel, a considerat necesar de a încasa cheltuielile de judecată în beneficiul lui Vasile Margarint de la Andrei Mușet și Evghenii Mironov în mărime de 135 lei de la fiecare.

La 22 aprilie 2019 (data de pe plicul poștal), Vasile Margarint, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral (f.d.166-167, 174).

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) Cod de procedura civilă.

În motivarea recursului a menționat că instanța a adoptat o soluție incorectă, iar circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constituite și elucidate pe deplin, concluziile instanței de apel sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei. Erorile materiale admise de instanța de apel la judecarea cauzei constituie temeiul casării deciziei, deoarece au dus la soluționarea eronată a cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 21 februarie 2019 (f.d. 161), însă la materialele dosarului lipsește dovada recepționării de către participanții la proces. Astfel, recursul declarat la 22 aprilie 2019 de către Vasile Margarint a fost depus în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 17 iunie 2019 în adresa intimațiilor a fost expediat recursul declarat de către Vasile Margarint, fiind înștiințați despre necesitatea depunerii referinței pe marginea recursului declarat (f.d.179).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Margarint, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Margarint, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația

de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Vasile Margarint.

În conformitate cu art. 270, 433 lit .a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasile Margarint.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Victor Burduh